

[Holger K. Nielsen]

Omkring det politiske, så lad mig lige citere, hvad Sten Andersson, den tidligere svenske udenrigsminister, sagde i går. Jeg citerer fra Politiken i dag:

»Tvivlen er øget, og resultatet i Sverige beror i høj grad på, hvad der sker i EF efter det danske nej, siger Sten Andersson. Går de andre lande blot videre og danner deres egen union, så er der ingen mulighed for at klare det. Så bliver det også et svensk nej. En sådan optræden vil være et brud på Romtraktaten, og forbyrder man sig imod sin egen grundlov, ja, så er det klart et våben i hænderne på de svenske EF-modstandere.«

Altså en sådan adfærd vil betyde store politiske konsekvenser for det fremtidige europæiske samarbejde, og det ved de ansvarlige politikere i de andre EF-lande udmærket. Vi har også set i England, hvordan man har afvist det som en mulighed. Jeg tror ikke, det er særlig realistisk, og derfor drejer det sig om at komme i en situation, hvor vi får en nyforhandling og får en fornuftig aftale med de andre EF-lande, hvor vi er uden for Unionen, men stadig væk medlem af EF.

Statsministeren siger, at hvis det var den danske regering alene, der skulle formulere Maastrichttraktaten, sådan som det eksempelvis var udtrykt i det danske memorandum, havde det været helt anderledes. Det er jeg ikke sikker på. Det er ganske centralt at være klar over, at danskerne er imod EF-unionsudviklingen. Det var et økonomisk samarbejde, vi sagde ja til i 1972. Det har vist sig helt siden 1972, at der har været en dybtfølt modvilje imod en EF-union, og det har så afspejlet sig igen her i 1992. På trods af en stor kampagne fra hele den politiske og økonomiske elite siger et flertal alligevel nej til EF-unionen. Det er udtryk for, at der dybt i den danske befolkning er en modstand imod denne unionsudvikling.

Jamen lad os dog erkende det, lad os erkende det som en grundforudsætning for den fremtidige danske Europapolitik og så få en konstruktiv diskussion på det grundlag. Så tror jeg rent faktisk, der er en mulighed for, dels at de gamle sår fra 1972 kan læges, dels at vi får en virkelig fremadrettet og konstruktiv dansk Europapolitik.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

EF-spørgsmålet har naturligt nok domineret meget i debatten i dag. Jeg synes, der er et enkelt tema, som fortjener, at vi vender tilbage til det her til allersidst, nemlig topmødet i Rio. Den gode nyhed er jo, at der blev holdt et topmøde, verdens mest ambitiøse, om miljøspørgsmålet. Den dårlige nyhed var, at man ikke nåede langt nok. Der blev lavet en klimakonvention, men den var ikke vidtgående nok, og der er stadig usikkerhed om, hvorvidt USA føler den bindende. Der blev lavet en konvention om biologisk mangfoldighed; den underskrev USA ikke.

Hvad angår finansieringsspørgsmålet, kom man frem til, at de udgifter, der var nødvendige følger af aftalerne, var 145 mia. dollar, og det var kun en brøkdel, man blev enige om at give. På den baggrund synes jeg, den danske miljøminister skulle have holdt Fidel Castros tale. Det var nemlig en tale, der skar ud i pap, hvor problemet ligger: at den vestlige verden vil bidrage alt for lidt til at løse disse problemer. Det har vi baggrund for at sige i Danmark, for vi viste en villighed til at betale vores del. Derfor synes jeg, vi bør skærpe vores tone i den internationale debat. Det er det ene, jeg synes vi skal lære af topmødet.

Det andet er, at vi skal integrere miljøpolitikken meget mere i vores udlandspolitik, så vi begynder at se på det ressourceforbrug, man har i de lande, vi arbejder sammen med, også f.eks. på det militære område, og tage de målsætninger med ind ved siden af vores fattigdomskriterier. Jeg tror, det er vigtigt, at vi alle sammen erkender, at der skal ske en kraftig opfølgning af Riotopmødet. Det, der skete i Rio, var kun et første skridt på miljøområdet, og det er afgørende, at verden kommer til at tage stormskridt i de kommende år, hvis vi skal redde klodens økologiske fremtid. Derfor synes jeg, regeringen bør skærpe linien på dette område, løfte fanen højt, når Danmark deltager i de internationale forsamlinger. Vi skal ikke forfalde til at være for pæne, hvis der er andre vestlige lande, der ikke vil være sig deres ansvar bevidst. Vi skal i hvert fald vise, at vi er klar til at gå den vej. Så en opfordring til regeringen om ikke at lytte for meget til store, magtfulde nationer, som sætter miljøet over styr! Lad os føre vores miljølínje rent igennem. Vi har mange allierede ude omkring i verden at samarbejde med.